

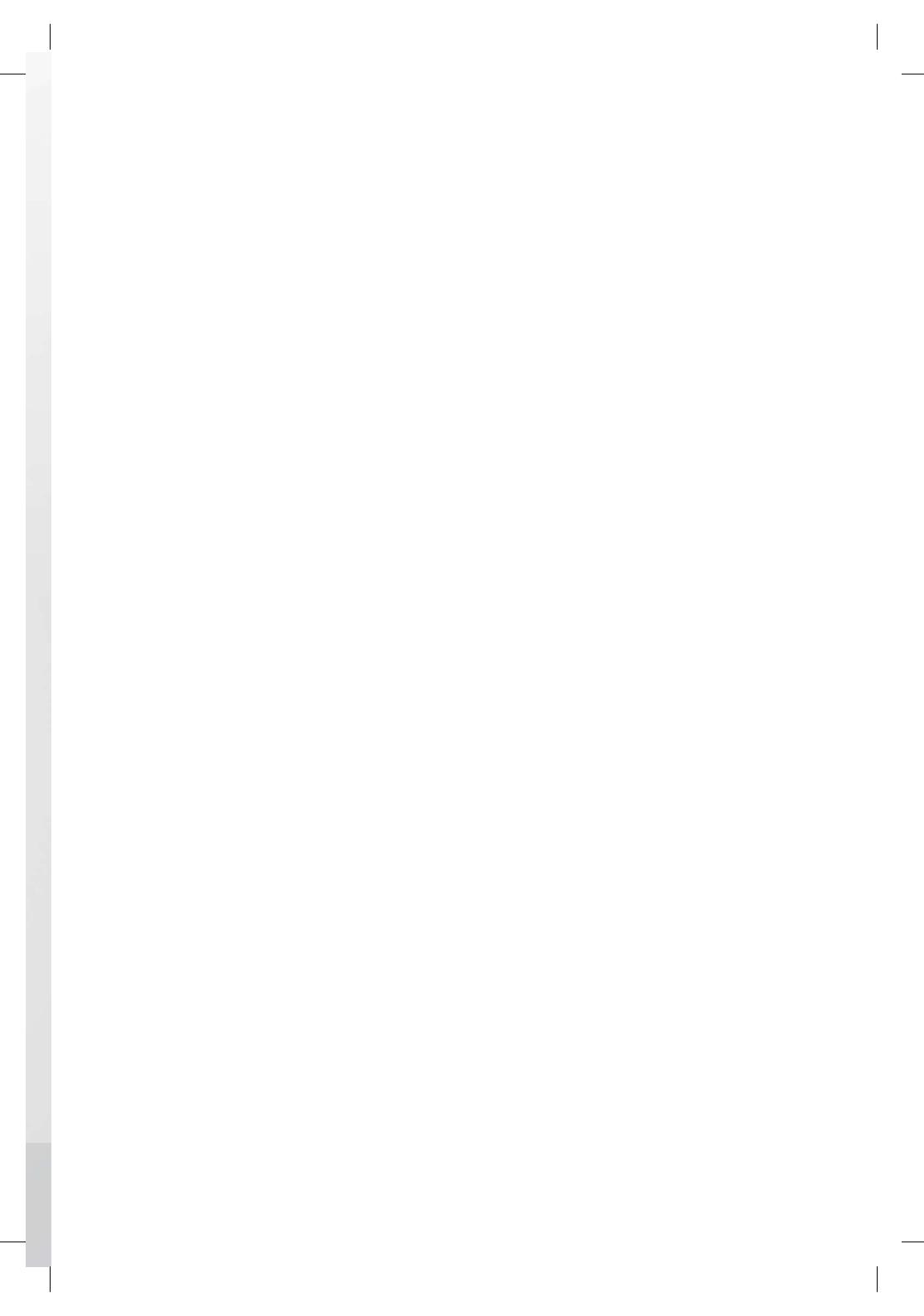
ילדי משפחת חבדי בעקבות
תולדות וספר חייה של

הרבנית **רבקה**

ע"ה

אשת כ"ק אדמו"ר המהר"ש

טֹרֶנְצָלָת הַיִחְסָן

הערה:

טֹרֶנְצָלָת יְחִסְׁין זו אַינְנוּ הַשׁוֹשָׁלָת הַפְּלָאָה שֶׁל כָּל מִשְׁפְּחַת רְבּוֹתֵינוּ נְשִׁיאִינוּ

כתובת: מנחם מענדל הרשקבוי
никод: מנדי פרומר
האגה ויעץ תוכן: שלמה מאיר מארק
עימוד ועיצוב: פקריאיטיב מיזם

© כל הזכויות שמורות
מהדורה ראשונה ה'תשע"ד (2014)
מהדורה שנייה ה'תשפ"ג (2023)

להזמנות:
972.535473772
1book.co.il

פתח דבר

הרבענית רבקה, נחלה באהמת מחדימות הופיעו ביחסיות שבב"ד-לייבאוייטש, קידועה בכניםים מפלאים: "האמא של לייבאוייטש", "עטרת תפארת משפטה בית הרב", ועוד.

דברי ימי הרבענית רבקה שזרירים בקהל בכל עונתם בדברי ימי לייבאוייטש. במאזנות הפספורים הרבים עליה, אנו למדים על התקופות השונות ביום לייבאוייטש, על הנאהות רבותינו נשיאמו באוטם ימים, על בני המשפטה המרחת - משפטה בית הרב, ועל ארועים הסטוריים כללים שארכנו באאותה תקופה.

בספר זה - ראשון מתוך סדרת ספרים על הרבעניות האזרקניות - נלקטו מיטב הפספורים על הרבענית רבקה, ערוכים לקורא האצער בשפה העדכנית. דרכם יכול גם ילך בו זמגנו לקבל מקט רקב על הימים הנפלאים, ימי האור בלייבאוייטש, לחוש את האירה החסידית הפיניקית, לטעם מפתיקות טרי עבודה והשלכה בחרב הרב, ולהתבשם מרוחם הטהורה של חסידים נדונים.

ספראי הרבענית קבועים ברכה לעצםם, בהנחיים מדות טובות, זדה וחסד לאון שעור, יחד עם אהבת תורה ויראת שמים, בדרך חסידות וההתקשרות.

פרק זה בסדרה מקבל משנה-תńקף באפשר עזמידים אנו בשנת האמא להסתלקות הרבענית רבקה, בי"ד שבט התרע"ד.

כפופה ממחיבים דברי בנה הרב הרצ"ב במקتاب שכתב שבוע
לאמר הסטטקוותה:

"אני מקווה לך שיטברך שזכורנו הקדוש לא ישכח ח"ו לנצח
מאתנו ומזרענו ומזרע זרעינו עד עולם".

אנו תפלה בספר זה וסיע בהgeschma תפלה לבבית זו, ויסיר
בחליכה בדרכי הרובנית לנחת רום רבותינו נשיאינו - עד ביאת
גואל צדק בקרוב ממש.

קריאה מהנה ומאלפת!
אחד הוצאה לאור

תְּכַן הָעֲנִינִים לְסִפּוֹרִים

שער ראשון עם רבותינו נשייאנו

15.....	הרבנית השדכנית
19.....	ברכה בעיטה
22.....	מתברכת וمبرכת
26.....	לא כל בשבייל להחפיל
29.....	חלום נבואי
35.....	במה יצבה פער
42.....	תפלתו של אבא
48.....	אהבת התורה
54.....	צייר פני רבנו
60.....	שלשים ואחת דרגות
61.....	הפטור
66.....	מחילה שלמה
72.....	תומכי תמים
76.....	לא מתרבת
77.....	הדור פסח
78.....	פראי לסמה
80.....	נולד רב
81.....	מעשה באראג

ו. בָּרֶכֶת הַדִּיזֹט	82
ב. מְעֻשָּׂה בְּקֹרֶה	83
כא. דַּעֲתוֹ הַקְּדוּשָׁה	84
כב. מַיִם בְּיַם?	85
כג. לְבָבָךְ גָּאָמֵן	85
כד. הַקָּשָׁר הַשְׁמִימִי	86

שער שני מעשי הרובנית

כה. הָאָמָא שֶׁל לִוְבָּאוּזִיטָשׁ	90
כו. מְשֻׁכָּן לְצִדְקָה	91
כז. לֹא נִצְלָמָה הַפְּרָגָלִית?	29
כח. שְׁמִילָת הַכְּלָה	95
כט. לְכָל בָּשָׂר	96
לו. לְחַם יִשְׂרָאֵל	97
לא. יְדִי חֹבֶה	99
לב. מְרֻקָּחַת שֶׁל אֲהַבָּת יִשְׂרָאֵל	101
לג. עַשְׂרִים לְאַחֲד	108
לד. מְחוּן דְּגָדְלָות	109
לה. בָּרֶכֶת הרובנית	110
לו. שְׁנוּמָת הַסְּפָר	111

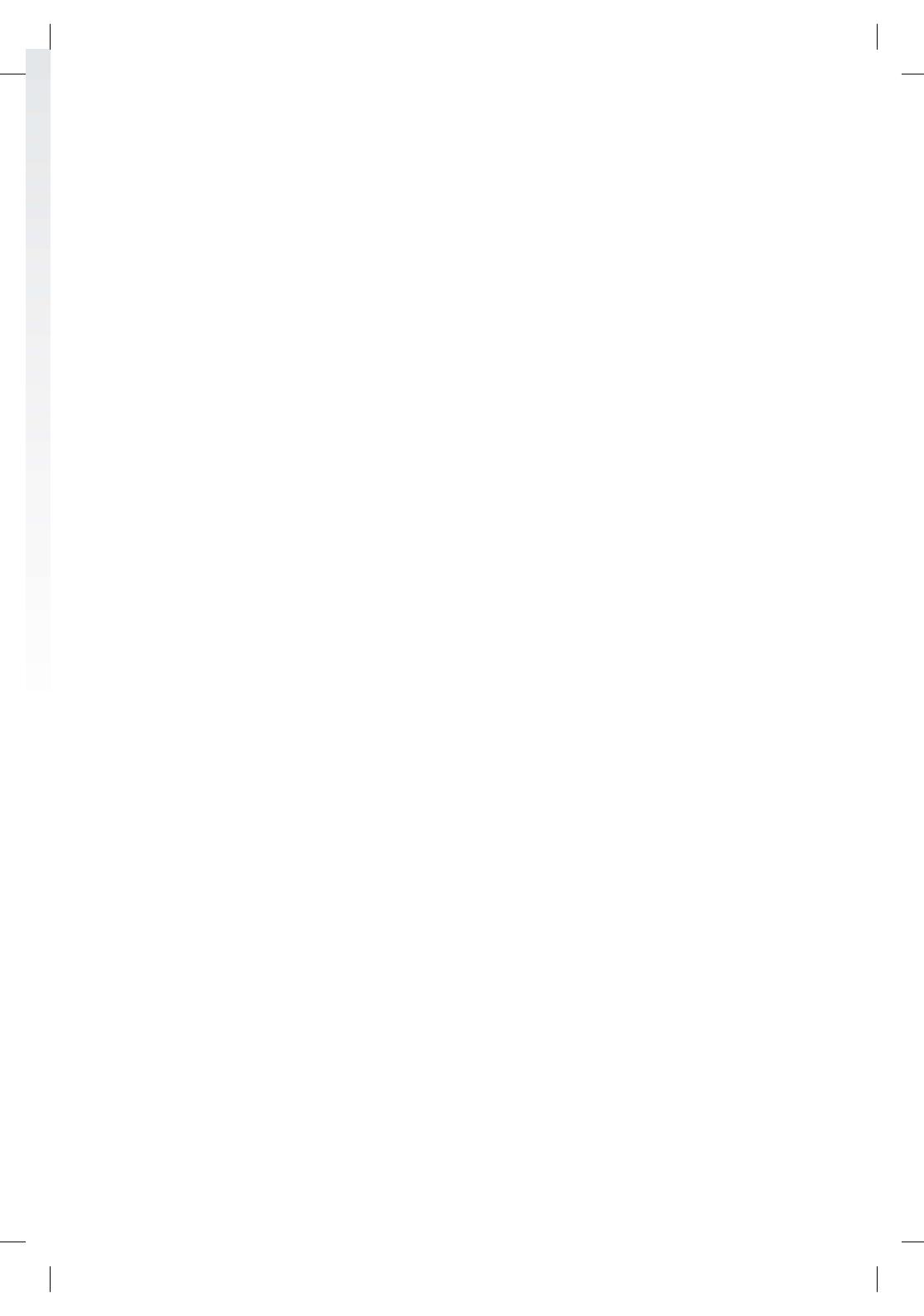
שער שלישי הרובנית מס' ספרה

לו. סְפָרִי הַבָּעֵל נִשְׁמַת טוֹב	115
לח. מְנֻהָּה הַחֲסִידִים	117

לט.	ספר השבט	118
מ.	על חמייה - אֶדְמוֹן הַצָּמָח צִדְקָה	119
מא.	על בעלה - אֶדְמוֹן מִתְהַרְשׁוֹשׁ	120
מב.	על בנה - אֶדְמוֹן הַרְשָׁבָה	120
מג.	על אֶדְמוֹן הַזָּקָן	121
מד.	על רביה חיים אֶבְרָהָם בֶּנו שֶׁל אֶדְמוֹן הַזָּקָן	122

שער רביעי תולדות הרובנית

מה.	מיילדות	126
מו.	הרובנית מתרעצת	127
מצ.	תומכי תמיימים	128
מח.	ספרויים ממקור ראשון	131
מט.	"בעלת שמעה"	133
נו.	ספרינה לנכדה	133
נא.	הסתלקותה	137

שער ראשון

עם רבותינו
נשׁוּיאינוּ

פרק ראשוני

ערפלי בקר אפרפירים של אמצע החוף רבעו על העמק מואזרי בית משפחתי חבדי, כשהאב שב מתפלת שחרית של י"ד שבת התשע"ג. אבא נכנס הביתה, קרא "בקר טוב!" לחלק הבית - וכלל לא החפלא לראות את כל ערים, לאחר הבשורה המשמחה שנחתה על ראמם באישון לילא.

"נו?" זנקו עליו כל הקטנים, וגם הגודלים התחספו בצפיה. "איזה קראת לה?"

אבא חיה לרוגע. "מה הלחץ? תננו רגע לשכט, להניח את הטלית והתקפלין במקומם, לשותות כוס קפה..."

"נו, באמת!" מחו הילדים, ואבא הרחיב את חיוכו. "לא, אל תזאנו, רק הבדיקה. אומר לכם מיד. השם של אחותכם הקטנה המדרשה הוא, כפי שהכירו היום בבית הפנסת' זינגרא שנמה בישראל" - רבקה!

"רבקה! צהלו כלם, וסוף סוף הניחו לאבא לפשט את מעילו, להניח את תיק הטלית והתקפלין במקומו הקבוע - ואף לשכט ליד שלחנו הסלון הגדול, לשם האישה חייה אלה הגדולה את כוס הקפה המהוביל.

"חֲבֵל שָׂזָה לֹא חַיָּה בָּנוֹ", הָגָג שְׁגִיאוֹרִי. "אִם זֶה חַיָּה בָּנוֹ - אֹז חַיָּה הַכִּי מַתָּאִים לְקָרְאָ לֹו יְוָסֶף יְצָקָק, כִּי הוּא נֹלֵד בְּיוּד שְׁבָט".
"אַתָּה בְּהַחְלַט צוֹדָק", אָמַר אָבָא. "אֲכָל תְּחִפְלָא לְשִׁמְעָן שְׁיוּם יוֹד שְׁבָט קָשָׁור גַּם לְרַבְנִית רַבָּה. בַּיּוֹם זֶה, לִפְנֵי 99 שָׁנִים - בְּשָׁנָת הַתְּרֻעָה" נִפְטָרָה הַרְבָּנִית רַבָּה בְּלִיּוּבָאוּוּיטָשׁ."

"אָה, זֶה עַל שֵׁם הַרְבָּנִית רַבָּה? פְּצָחָ שְׁמוּלִיק הַקְּטוֹן אֶת פִּוּן. "אָנָּי הִיִּתְּ בְּטוּחָה שָׂזָה עַל שֵׁם רַבָּה אַפְּנָנוּ!"
"מָה זֶה מִשְׁגָּה?" חָלַק עַלְיוֹן שְׁגִיאוֹרִי.

"בְּطַח שָׂזָה מִשְׁגָּה!" טָעוֹן הַקְּטוֹן. "בְּחַנְכָה, כִּשְׁדוֹזה שָׂרָה הִתְהַאֲלִילָה בְּבֵית בְּעָרָב לְכִיבּוֹת, הִיא שְׁאַלְהָ אָוטִי אִם אָנִי לֹומֶד כָּבר בְּחִינְדָּר חַפְשׁ בְּרָאשִׁית. אָז עָגַנְתִּי לְהַשְּׁבָּן, וְאֶפְלוּ הַגְּעָנוּ כָּבר לְפִרְשָׁת מְקָץ. וְאָז הִיא שְׁאַלְהָ אִם אָנִי יוֹדֵעַ עַל שֵׁם מַיְ קּוֹרָאים לְהַשְׂזָה - וְלֹא דְּעָתִי. אָז הִיא הַתְּפִלָּה אֵיךְ זֶה שְׁאָנִי לֹא יוֹדֵעַ. אֲכָל מַה הִיא רֹצֶה? אֶפְלוּ שְׁאָנִי לֹומֶד חַפְשׁ בְּרָאשִׁית, אֵיךְ אָנִי יִכְׁלֶל לְדַעַת אִם קּוֹרָאים לְהַשְׂרָה עַל שֵׁם שְׂרָה-אוֹפִים אוֹ עַל שֵׁם שְׂרָה-מִשְׁקִים?"

כָּלִים צְחָקוּ בְּלִבְבִּוֹת, וְאֶבְאָה הַסְּבִיר בְּרִצְנִוּת:

"פְּמוּבָן שְׁכֵל הַ'רְבָּה' שְׁבָעוֹלָם קְרוּיוֹת בְּסֻוףָוּ שֶׁל דָבָר עַל שֵׁם רַבָּה אַמְנָנוּ. אֲכָל אֶנְחָנוּ מִתְּחִיסִים לִמְיִ שְׁקָרָוב אֶלְינוּ יוֹתָר - אֶל הַרְבָּנִית רַבָּה שְׁהִתְהַאֲלִילָה וְרַבָּנִית צְדָקָנִית וּמִיחְדָּת, וְנִחרְתָּה בְּהִיסְטוּרִיה שֶׁל לִיּוּבָאוּוּיטָשׁ בְּסִפְרִים רַבִּים וּמַלְאֲפִים!"

"סִפְרַ לְנָנוּ, אֶבְאָה! בְּקָשָׁה בְּעַת חַנִּי בְּתַ הַשְׁמֹונָה.

אֶבְאָה הַרְהָר רַגְעָ וְאֹז אָמָר:

"אֶנְחָנוּ נְכָנִסִים בְּעַת לְשָׁנָת הַמָּאָה לְהַסְּתְּלִיקוֹת הַרְבָּנִית רַבָּה.

בעזרת לשם ובלי גדר, בምחה שניה זו אשותך ל בספר לכם פמה שיותר ספורים עליה, כפי בספר בערך הרב היר"ץ - נקדח, וכי בספרו גודלי החסידים".

"תודה אבא!" צהלה חני, וכלם הסכימו עמה.

עוד באotta ארוחת בקר - איתה ערקה אבא בעצמו לילדיים שאם קייתה עדין עם רבקה הקטנה בבית הרופאה - החל אבא לספר על ילדותה של הרבנית רבקה.

הרבנית השדכנית

העירה ליבאנויטש שברוסיה קלבנה לךשה חג. כל תושבי העירה היהודים התכוינו בשמחה רבה לחגיגת הגודלה. היה זה לפני אדרמ"ר האמצעי, רבי דב בער, ריעתו הרבנית שיינא חגגו את שמחות נשואין בתם האעירה שרה, עם האברך החסיד רבי אהרון אלפסנדורוב מנהיר שקלוב.

מלבד תושבי העירה היהודים שהשתתפו כלם בחגיגת השמחה, הגיעו אף חסידים רבים מחוץ ליבאנויטש להשתתף ולשם את החגון והפלה.

החסידים שהגיעו מרחוק קיוו כי בקהל שמחת החגיגת יאמר הרב מאמר חסידות, ואכן בקהל שמחת החגיגת נשא אדרמ"ר האמצעי לא אמר אחד בלבד, כי אם כמה וכמה מאמרי חסידות עזקים, בקשר לשמחת החגיגת ובקשר לימים בהם התקיימה.

לאחר נשואיהם, התגוררו האג האער בלבובאנויטש, באotta חצר שפה התגוררו אדרמ"ר האמצעי והרבנית שיינא. לאוג נולדו שתי בנות, להן קראו הוריהם בשמות גיטל ורבקה.

אך שמחתה של המשפחה עצירה לא נמשכה זמן רב. בקר אחד - ימו קצץ לאחר לדת הבית רבקה - חלה רבי אהרון, אבי המשפחה. אשתו הרכנית שרה, מורה לקרה לרופא המקומי שהגיע וברק היטב את רבי אהרון, ואר רשם עכורו מס' ספר תרופות.

עברי כמה ימים בהם הקפיד רבי אהרון ליטול את התרופות, אך מזבו רק הלה והחמיר. הרכנית שיינא צוותה להזמין עכורו לרופא גדול יותר מהעיר ויטבסק.

הרופא נתקיש בדק את כל גופו של רבי אהרון, ומראה פניו לאبشر טובות.

"מה מזבו?" שאלת הרכנית שרה בחרש.

"אני מצטער מאד לומר לך שמזבו אינו טוב," השפיל הרופא המלמד את עניינו. "הרופאה לא מפירה תרופה למחלתו, ואני חושש כי נותר לו רק ימים בודדים לחיות..."

תושייה העירה שרך לפניו שנים ספורות שמהו את רבי אהרון בחתנו - לו אותו כעת למנוחה מתוך עצר רב. כלם קוו כי הרכנית שרה תוכל להתחזק מהמקה הקשה ולגדל את בנותיה.

אך התקונה לא התגשמה - חדשים ספורים לאמר מכך גפטרא גם הרכנית שרה. גיטל ורבקה נותרו יתומות, ללא אביהם.

הרכנית שיינא, אשת אדרמור'ר האומצעי וסבתו של היילוד הקטנות, אמרה אותו כן. הוא עברו לנגור בביתה והיא גנחה אותו במסירות כמו אם ממוש.

האם צפחה הרכנית שיינא את העמיד, וידעה כי מילדה יתומה